

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CIII. — Wydana i rozesłana dnia 14. czerwca 1918.

Treść: (Nr 212 i 213.) 212. Rozporządzenie, w sprawie uregulowania poboru cukru opodatkowanego w celu polepszenia produktu zbiorów (moszczu winnego i zacieru winnego), jakoteż wyrobu wina pestkowego. — 213. Rozporządzenie, w sprawie zmiany siedziby inspektora zaopatrzenia w węgle dla okręgów rewiowych urzędów górniczych w Komotowie, Brütz i Cieplicach.

212.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 11. czerwca 1918,

w sprawie uregulowania poboru cukru opodatkowanego w celu polepszenia produktu zbiorów (moszczu winnego i zacieru winnego), jakoteż wyrobu wina pestkowego.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się w uzupełnieniu rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 158, w sprawie uregulowania poboru opodatkowanego cukru w celu produkcji wina, co następuje:

§ 1.

Kto na podstawie zezwolenia udzielonego przez właściwą polityczną władzę pierwszej instancji po myśli przepisów ustawy z dnia 12. kwietnia 1907, Dz. u. p. Nr. 210, w sprawie obrotu winem, moszczem winnym i zacierem winnym, podnosi roszczenie do poboru cukru na ocukrowanie moszczu lub zacieru winnego (w celu polepszenia spodziewanego lub już zamagazynowanego produktu),

winien zażądać pokrycia swego zapotrzebowania cukru od miejsca poboru, oznaczonego w powyższem zezwoleniu przez właściwego państwowego inspektora piwnic.

§ 2.

Kto zamierza wyrabiać przy użyciu cukru wino pestkowe w myśl postanowień § 9. ustawy z dnia 12. kwietnia 1907, Dz. u. p. Nr. 210, i art. III. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. marca 1914, Dz. u. p. Nr. 69, ma prawo pobierać na ten cel cukier, jeżeli zgłaszał w latach zbiorów 1909 do 1913 wyrób wina pestkowego. W takim razie ma strona zgłosić ilość wina pestkowego, które zamierza wyrabiać, jakoteż potrzebną do tego ilość cukru, do dnia 1. września 1918 u właściwej zwierzchności gminy albo miejscowości. Ta ostatnia ma założyć spisy w miarę nadsyłanych doniesień i przesłać je do zbadania właściwemu państwowemu inspektorowi piwnic do dnia 15. września 1918 za pośrednictwem władzy politycznej I. instancji.

Na podstawie tych spisów, które państwowi inspektorzy piwnic zbadają względnie sprostują według poleceń, jakie wyda Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z Urzędem dla wyżywienia ludności, mają zwierzchności gmin i miejscowości zażądać cukru, potrzebnego poszczególnym wytwórcom, od miejsc poboru, które oznaczą państwowi inspektorzy piwnic, i mają go następnie rozdzielić między żądających.

§ 3.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane stosownie do przepisów rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 61, w sprawie uregulowania obrotu opodatkowanym cukrem.

§ 4.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie ministeryalne z dnia 11. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 255 i rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 10. września 1917, Dz. u. p. Nr. 375.

Paul wlr.

213.

Rozporządzenie Ministra robót publicznych z dnia 11. czerwca 1918,

w sprawie zmiany siedziby inspektora zaopatrzenia w węgle dla okręgów rewirowych urzędów górniczych w Komotowie, Brüx i Cieplicach.

Zmieniając rozporządzenie z dnia 11. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 220, w sprawie ustanowienia inspektorów zaopatrzenia w węgle, przenosi się siedzibę inspektora zaopatrzenia w węgle dla okręgów rewirowych urzędów górniczych Komotów, Brüx i Cieplice z Cieplice do Uścia n. Ł.

Homann wlr.